

del Partit Popular. Més de cinc-cents milions d'euros per al 2022. Però no només ha crescut el pressupost, ha crescut l'eficàcia en la seua gestió, les polítiques que milloren l'atenció, l'orientació, la formació, les ajudes, la intermediació. Estar al costat dels treballadors i les treballadores, estar al costat de la gent que està patint. Estar al costat i ajudar aquells que per desgràcia encara no tenen un lloc de treball.

I el que és més important, i com molt bé ha destacat en moltes ocasions el president Puig, i sempre hem buscat des del govern del Botànic, és que tot això que estem aconseguint en estos sis anys s'ha aconseguit amb negociació, amb diàleg i amb acord unànim dels interlocutors socials. També inclús en els moments de major dificultat, amb els acords per a fer front a la crisi econòmica i social provocada per la COVID-19.

I, per a acabar, m'agradaria destacar una vegada més que, com bé saben, una de les prioritats màximes que té el Govern d'Espanya abans que acabe enguany, l'any 2021, és acabar amb la desfeta provocada pel partit Popular amb l'aprovació d'esta nefasta reforma laboral del 2012. Així ho destaca i ho recorda el president Sánchez cada vegada, el president Ximo Puig. Així ho hem aprovat els socialistes en el XL congrés del Partit Socialista i així ho hem aprovat els socialistes valencians en el XIV congrés del PSPV.

Així ho hem fet, així ho hem aprovat i així ho farem.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

La votació ordinària d'este punt tindrà lloc abans de la subvotació del punt dotzé.

Interpel·lació al conseller d'Educació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzà Ibáñez, sobre la política general del Consell en matèria de promoció d'artistes de la Comunitat Valenciana, que formula la diputada Miriam Turiel Mollá, del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana (RE número 36.253, amb correcció d'errades RE número 36.419, BOCV número 167)

La senyora vicepresidenta primera:

Passem al punt 8, interpel·lació al conseller d'Educació, Cultura i Esport sobre la política general del Consell en matèria de promoció d'artistes de la Comunitat Valenciana, que formula la diputada Miriam Turiel, del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana.

Té la paraula la il·lustre diputada Miriam Turiel per tal de presentar aquesta interpel·lació.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Turiel Mollá:

Gracias, presidenta.

Conseller.

La Comunidad Valenciana ha visto nacer a grandes artistas, importantes autores que nos han dejado un gran legado, y, por lo tanto, es nuestro deber dar a conocer su obra.

Por este motivo, hoy nos encontramos aquí, para abordar la política general del Consell sobre la promoción de los artistas en la Comunidad Valenciana. Desgraciadamente, *conseller*, no todos están siendo promocionados de forma equánime. Ustedes tienen una visión binaria del arte, y su exclusión o inclusión no se rige por criterios artísticos, sino ideológicos. Y así ustedes, con sus filias y fobias, marcan la agenda cultural con una única premisa: apoyar solo a los artistas de su cuerda ideológica. Ustedes creen estar por encima de los valencianos, de sus intereses o de sus gustos. Ustedes creen, incluso, estar por encima de la propia creación artística.

Señorías, estamos aquí para hablar de las cosas que fallan en la cultura, no de las que funcionan, porque es su deber hacer que funcionen. Por ello, no nos sirve su postura complaciente, propagandística y carente de autocrítica. El mal que hace un gobierno le sobrevive. Así sucederá con el Botànic: ustedes cargarán con su dejadez sobre la espalda y con su doblez sobre sus conciencias. El bien que hayan podido hacer quedará eclipsado por todo lo que pudieron haber hecho y no quisieron.

Ustedes jamás defienden a los valencianos. Qué tristeza ver cómo humillan, por ejemplo, a los valencianos en el Senado. Allí los suyos defienden una mentira y nos traicionan. No sé qué puede llevar a un valenciano a actuar así contra sí mismo y contra el lugar en el que ha nacido.

En las políticas del Botànic, no es una prioridad real promocionar a nuestros artistas, y ustedes lo saben. Únicamente están interesados en malgastar el dinero del contribuyente en políticas separatistas o globalistas. Porque, insisto, ¿qué están haciendo ustedes para promocionar a nuestros artistas? ¿Qué están haciendo por la defensa de la libertad creativa de las tradiciones de nuestra comunidad? Sin ir más lejos, las Fallas son una manifestación artística con un carácter único. Pues bien, ustedes guardaron un silencio cómplice ante el ataque de Joan Baldoví a artistas falleros, diputado nacional de su partido, *conseller*. Alguien que ataca las fallas para defender al separatismo no merece, no es digno de representar a los valencianos en el Congreso de los Diputados. Aquello fue un ataque directo a la esencia de las Fallas y a la libertad creativa.

Señor Marzà, estamos acostumbrados a que ustedes se pongan de perfil o que ataquen deliberadamente nuestra cultura con una impudicia alarmante. Aun así, desde Vox estamos perplejos por el criterio establecido para el reparto de las subvenciones en las fiestas de la Comunidad Valenciana. Por lo que vemos en los presupuestos para el 2022, ustedes han decidido catalanizar nuestra región de sur a norte. Parece que han concedido las partidas de acuerdo con el impulso que para dicho fin cada una necesita.

Así, las Hogueras de San Juan, en Alicante, se han llevado la mayor cuantía de reparto de subvenciones, 114.000 euros para fomentar el uso del valenciano, que además en su caso es catalán, y otros 114.000 en concepto de premios a las Hogueras. A Valencia, por idénticos conceptos, le otorgan 47.000 euros en cada una. Y 12.000 a Castellón, también para fomentar el valenciano, y 46.000 en concepto de premios para las hogueras de la Magdalena.

Por otro lado, ustedes tienen que respaldar la tauromaquia y los festejos taurinos, que además están declarados BIC en nuestra comunidad, y deben apoyar y dar las ayudas que corresponden.

Pero yo le pregunto, *conseller*, ¿qué ideario tienen ustedes? ¿Patrocinar solo a los de su cuerda o subvencionar para controlar?

Eso sí, ustedes se encargan de difundir sus ideas desde el Instituto Valenciano de Cultura, ente adscrito su *conselleria*, desde el que se sigue promocionando la V Nit del Circ Valencià, y donde hace tan solo unos días, el 20 de noviembre, el público quedó perplejo tras la actuación de la compañía Títeres Desde Abajo. ¿Le suena el nombre, *conseller*? Yo se lo recuerdo. Esta compañía fue contratada por Manuela Carmena en Madrid. En las funciones infantiles representaban el ahorcamiento de un juez, el apuñalamiento de una monja, incluso exhibían carteles de enaltecimiento al terrorismo. Los dos titiriteros fueron detenidos y fue un juez de la Audiencia Nacional el que ordenó prisión provisional sin fianza. Pues bien, esta ha sido la compañía que ha actuado en Castellón. Y yo le pregunto, *conseller*, ¿ese es el tipo de artes escénicas que quiere promocionar y divulgar? (*Mostra un cartel*) Le enseño el cartel, para que no diga que nos lo estamos inventando.

Conseller, estos son solo algunos ejemplos de los reiterados ataques a la cultura que se practican desde su *conselleria*. Ahora bien, ¿están ustedes dispuestos a hacer propósito de enmienda? Porque a los valencianos no nos sirve su postura complaciente, carente de autocrítica. En nuestra región tenemos grandes artistas, como Sorolla, Benlliure, Mompó, Mitjavila, Miquel Navarro, Genovés, Valdés, entre muchísimos otros, y se deben promocionar todavía más. Y somos conscientes de que han tomado ustedes medidas, acciones en este sentido, pero creemos que el gran talento de estos artistas merece un esfuerzo aún mayor en la difusión de su obra.

Desde Vox, no nos cansaremos de repetir, una y mil veces, que apueste por la cultura de verdad, por nuestras tradiciones. Sin etiquetas, sin sectarismo, sin doctrinas, apostando por la belleza y por la creación artística en todas sus facetas. Decía Sir Roger Scruton que «la belleza es tan importante como la verdad y el bien». Estamos seguros de que tenía razón, la belleza es una brújula moral que nos orienta en la dirección correcta.

Por ello, desde Vox consideramos esencial apoyar la creación artística.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Té la paraula l'honorable conseller d'educació per a contestar a aquesta interpel·lació.

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyoria.

Gràcies, diputada, per permetre'm, amb la seua interpel·lació, poder explicar que estem fent per donar suport als creadors i creadores valencians, valencianes, en les seues diferents dimensions de la cultura.

Primer que res, recordar-li, i no em puc estar de fer-ho, vosté igual no ho recorda, però en part del seu discurs pensava que anava a acabar dient el que normalment dien que faríem quan entràrem a la conselleria de cultura, que és que ens carregariem les Falles directament. I resulta que va ser este govern el que va aconseguir que foren patrimoni de la humanitat. Precisament tot el contrari del que vostés sempre diuen que passaria.

Com a exemple, ha dit: per què s'han posat més diners en les Fogueres i després menys en Falles? Per una cosa molt senzilla, i és que les Fogueres no es van poder fer pel COVID i es va pactar amb les associacions i entitats festives d'Alacant que aquest any tindrien més diners per a poder *resarcir* el temps que no van poder fer les seues festes. Tan senzill com això. Parle amb la gent de les Fogueres i sabrà per què enguany han tingut més recursos, perquè s'ha pactat amb ells i elles i perquè volem estar al seu costat.

Mire, des que hem arribat al govern, el projecte de pressupostos de cada any de cultura ha augmentat. Enguany destinarem –el 2022, el que estem ara aprovant– 196 milions d'euros. Són un 27% més que l'any passat, que l'actual exercici, i és un 175% més que quan vam arribar al govern. Això ens ha permès, entre altres coses, que en arts escèniques, per exemple, donant suport a tots els creadors i creadores, a tots els creadors i creadores sense censurens, no com el que vosté diu, que diu «sin etiquetas, sin censura». *Sin etiqueta y sin censura*, però el primer que parla és que les titelles s'han de censurar i determinats grups no poden exhibir-se.

Nosaltres hem augmentat les contractacions laborals als artistes valencians, que, ni més ni menys, han passat a ser de forma directa vora 10.000 en l'últim any, vora 10.000. I l'últim any en què nosaltres vam..., l'anterior que entràrem al govern va ser de 3.000. És a dir, hem passat de 3.000 contractacions a 10.000. Mire si estem fent o no estem fent per les arts escèniques. I sense censura, no com vostés que el primer que farien seria censurar als que no pensen com vostés.

A més a més, hem augmentat les ajudes als diferents creadors i creadores. Ajudes que arriben a tot tipus de companyies. Parle d'arts escèniques. Hem augmentat un 346% les ajudes als creadors i creadores de les arts escèniques, tot

tipus de creacions, tot tipus de projectes en diferents llengües per si no li queda prou clar. Perquè, clar, sembla que només promocionem aquells que ho fan en valencià, i és evident que no. Només cal que veja vosté les ajudes a qui han anat a parar i quins són els seus projectes i en quines llengües s'han desenvolupat.

També, en l'audiovisual. Hem augmentat les ajudes en un 62%, en un 62%. I s'ha permès això, que es fagen audiovisuals tan potents com, per exemple *La mort de Guillem*, que feia falta, que feia moltíssima falta, i els valencians i les valencianes han pogut saber què és el que va passar en aquell moment històric i no s'ha silenciàt, com passava fins ara. O *La boda de Rosa*. *La boda de Rosa*, que era també un projecte que va tindre ajuda i que res té a veure amb el motiu ideològic o la visió ideològica d'altres projectes audiovisuals.

En el cas de la música hem augmentat les ajudes en un 390% a tot tipus de creadors i creadores, tant si canten en valencià, com si canten en anglés com si canten en castellà, i hem estat al seu costat, en tot tipus de creacions i gèneres musicals, com també ha augmentat en vora un 1.000% el foment de les activitats musicals.

Pel que fa al llibre i la lectura, exactament igual. Destinem 1,25 milions d'euros, que és quasi un 50% més als creadors i creadores, i als escriptors i escriptores.

I pel que fa a les arts plàstiques..., que vosté ha estat més estona dedicant-li-la a les arts plàstiques, normalment ha dedicat més temps a les qüestions pròpies seues, de censura i de qüestions ideològiques que tant els preocupen, però el cert és que a les arts plàstiques, si vosté pot visitar actualment els espais expositius que tenim al nostre país i que depenen de la Generalitat, pot anar al Centre del Carme, per exemple, i vorà ara mateix una exposició d'art contemporani de la Generalitat, que és precisament una exposició que naix d'un projecte de compra d'adquisició d'obres a artistes contemporanis valencians de tots els estils i que tenen una premissa, la qualitat, i que ha permès que no només aquests artistes tinguen el reconeixement i puguen ser adquirides les seues obres, sinó que s'exhibixen arreu del país. Parle d'artistes com Ángeles Marco, com Ester Pegueroles, com Laura Galán, com Vinz Feel Free. Abans parlava de les Falles, ¿qui haguera fet possible una exposició en què es vinculara la creativitat del món faller i l'art de carrer? Només nosaltres i només posar-ho en valor.

És que, a més a més, hem anat més enllà de l'adquisició. Hem anat també a acompanyar la creació. Per això s'han realitzat –i ahí és el suport als artistes i creadors– residències de creació en les quals han passat més de cinc-quanta creadors i creadores d'arts visuals, més de cinc-quanta, que han pogut exhibir, que han pogut crear i fer tot el seu procés, amb també 14 companyies de teatre que han participat, més de cinc-quanta tres projectes d'interrelació també internacional, perquè els nostres creadors i creadores es puguen posar en contacte amb altres creadors i creadores de tot el món, i així seguir avançant.

Pel que fa a l'IVAM, pot vosté anar ara mateix i vore una exposició d'un creador valencià –feia molt temps que no hi havia–, que és ni més ni menys que Guillermo Ros. És un jove artista valencià que està exhibint per primera vegada i

és un dels més joves que han exhibit mai. Però també es pot trobar a un dels grans referents internacionals que ha tingut la creació valenciana, com és Josep Renau. Igual a vosté no li agrada, però ahí està, perquè és evident que ha d'anar de totes les ideologies, de tots els gustos i, evidentment, és un referent per a moltíssima gent.

També, el museu de belles arts, que també hem estat treballant moltíssim perquè siga referència. Mire si estem treballant perquè siga referència que hem aconseguit que, en dipòsit que tinguem al nostre museu de belles arts, per primera vegada s'ha exhibit en molt de temps un Botticelli. I això, per què és? Perquè els col·leccionistes internacionals confien en el nostre museu per la seua projecció que està tenint i per la seua capacitat d'atraure, no només talent, sinó de fer bé les coses. I, entre altres coses, donant suport a algun dels creadors que vosté ha anomenat directament, doncs enguany hem adquirit obra, per exemple, de Sorolla, que feia molt de temps que no se n'ha adquiria, i l'hem adquirida nosaltres –este govern.

Per tant, per a nosaltres l'aposta per la cultura no només és una aposta per a la recuperació econòmica i social, sinó també –i és evident– és una aposta pels nostres creadors i creadores, per als actuals, per als que viuen ara de la cultura i volem que en siguen molts més, però també per a posar en valor tots aquells que durant tantíssims anys han estat creant i no han tingut el suport institucional. Per això anem a seguir i per això li agraiisc que m'haja fet esta pregunta per a poder explicar alguna part del que estem fent fins ara.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Per a exercir torn de rèplica, té la paraula la il·lustre diputada, la senyora Turiel.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Turiel Mollá:

Gracias, presidenta.

Señor *conseller*, de verdad, es que no hay nadie en el mundo que pueda celebrar más que yo todo lo que han hecho bien, o sea, el autorretrato de Botticelli... Lo que está bien hecho bien hecho está y yo, como valenciana, lo agradezco más que nadie.

Pero se lo voy a repetir. Es que insisto, es que no he venido aquí a hablar de lo que está bien hecho, porque es que es su deber, es su obligación de hacer las cosas bien. (*Aplaudiments*)

Hemos venido a hablar de los fallos que ustedes tienen. Es que también es importante... es importante la autocrítica y, sobre todo, saber que siempre podemos mejorar en todo.

Ustedes han tenido muchísimos fallos y, al menos, me encantaría que me escuchara con la mente abierta para decir: «Vale, a lo mejor tiene algo que aportar o puedo sacar alguna idea o no», pero, al menos, que me escuche como yo le he escuchado a usted.

Hay cosas que no funcionan y su obligación es hacer que funcionen. Por eso su postura complaciente, pues la verdad es que..., o sea, al final es muy complicado establecer con usted un diálogo, porque usted a veces es un poco demagogo y, entonces, claro, así así no podemos conseguir avanzar.

Señor Marzà, nos encantaría que defendiera todas las disciplinas artísticas, todas las artes, pero vamos a decir la verdad, usted no defiende a todo el mundo por igual. Por ejemplo, la tauromaquia. Usted no la defiende como debería defenderla, y es un arte. ¿Sabe? Me refiero que también usted es..., los de su cuerda o las disciplinas que a usted le parece que son más relevantes.

Usted habla de la Magdalena. Las partidas económicas que le he nombrado dice que era por un motivo del COVID. Pero la Magdalena no se celebró y también ha recibido la subvención de catalán y la otra subvención ha recibido la cantidad..., la mínima de todas. Entonces, por supuesto, no tenemos ningún problema... (veus) no tenemos... Sí, está en los presupuestos. También le tendré que traer la foto para que no crea que me lo estoy inventando.

Por supuesto, no tenemos ningún problema en que..., yo nunca jamás le pido..., ni desde mi grupo parlamentario pedimos para un artista. Nos encanta leer cualquier libro. Nunca pediríamos a un artista su carnet político para leer un libro o para ver un cuadro. Pero no puede ser que unos titiriteros que están condenados por el contenido de su obra estén actuando con el dinero de los valencianos. Es que no están condenados por otro tema. Aparte están condenados justamente por ese tema, o sea, por el contenido ofensivo que ellos tienen.

Por eso, al final le tenemos que decir que no es verdad, que todo el arte no se defiende por igual y que ustedes no defienden nuestras fiestas, sino que buscan una forma de controlarlas. Ustedes no subvencionan con el dinero de los valencianos la creación artística, sino que reparten prebendas con fines estrictamente ideológicos. Eso es lo que usted hace.

También coge una frase de mi exposición y la tergiversa. ¿Sabe para qué? Porque usted no tiene ninguna voluntad política. A usted la Comunidad Valenciana le da un poquito igual. Si le importara un poco, apartaría sus prejuicios y escucharía lo que tenemos que proponerle el resto de grupos parlamentarios. Pero usted ni siquiera hace ese esfuerzo, porque a usted solo le interesa... quedar bien o salir del paso de esta intervención, que a lo mejor no le apetece.

Lo que nos encantaría es que es que pudiéramos también aportar libremente nuestras ideas y que usted nos escuchara de forma abierta. No se da cuenta, señor Marzà, que las ideas no se imponen, se proponen. Y al final tengo la sensación de que usted, a golpe de ideología, de adoctrinamiento y de subvención, intenta imponer unas ideas que no van acorde con el sentir del pueblo valenciano.

Poco más que añadir. Al final usted parece un poco como en el libro *Fahrenheit 451* que quema unos libros para ver si así destruye..., no usted, sino sus presupuestos. O sea, usted a

través de sus presupuestos. Y tenemos la sensación de que al final no lucha por los intereses que debería.

Muchas gracias. (Aplaudiments)

(Ocupa la presidència el vicepresident segon de les Corts Valencianes, senyor Jorge Bellver Casaña)

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, senyora Turiel.

Senyor Marzà, per a rèplica, per un temps de 4 minuts.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Gràcies, senyora diputada.

Li torne a dir que, molt agraït que m'haja fet aquesta pregunta per a poder explicar tot el que realment estem fent. És evident que no compartisc amb vosté l'afirmació que bàsicament és central de la seua interpel·lació, que és que només donem suport als que, segons vostés, són de la nostra corda. Ja li he demostrat que no és així. Si vol, li ho puc seguir demostrant d'una forma molt senzilla i molt gràfica.

Mire, vosté pot anar, per exemple, a les... I crec que és prou gràfica la diferència entre el que proposen vostés i el que fem nosaltres. El que proposen i diuen, i el que fem nosaltres. Pot anar, per exemple, a les ajudes a l'edició de llibres que fem i pot revisar tots els títols, tots els títols i vorà, com n'hi han quasi tants en valencià com en castellà, i de tot tipus i de tot títol.

I, per tant, és evident que ací qui no practica la censura de cap manera i qui practica el foment de l'activitat creadora i artística és el govern de la Generalitat, és aquesta conselleria. I qui, a la primera que pot, censura i ajuda a censurar llibres com va passar a Castelló tan sols fa unes setmanes.

Són vostés els que no volen de cap manera que aquells que pensen diferent a vostés puguen tindre presència en l'espai públic o puguen ser llegits i puguen crear i puguen manifestar ideològicament les seues opinions. I així es veu cada dia, com vosté puja ací intentant dir que som nosaltres els que fem allò que a vostés els agradaria fer, que és censurar en funció de la ideologia, i com, cada vegada que li demostrem que això no és així, acaba demanant que censurem artistes. Per tant, és més que surrealista.

Mire, no només això. Vosté pot vore les programacions que ara mateix estem tenint als nostres centres. Li he dit abans els dels museus. Vosté pot anar ara al teatre. Ací li he portat algunes de les programacions. Esta és la de Castelló, per exemple. Hi havia programat a Chucho Valdés, és un referent a nivell de jazz. Alguna cosa no és precisament..., no sé, una persona que haja de ser de la nostra corda, per què? I al seu costat té l'Orquestra Simfònica de Càmera, o, a l'altre costat, a Marala, que és una artista emergent i que estem

donant suport com estem donant suport a tots els artistes emergents valencians. I això és el que fa este govern.

Vosté pot anar, mirar la de València... Mire, Berlanga, de Compromís de tota la vida (*rialles*) Clar! Anem a vore! Donant suport als cicles, pot vosté anar a la Filmoteca Valenciana el dia sis de desembre, que hi ha un cicle de cine espanyol. ¡Guau! ¡Qué rojos separatistas! Cine espanyol.

Anem a vore, estem fent el que els valencians i les valencianes necessiten, donar suport al conjunt dels creadors i creadores, amb una premissa: màxima qualitat; segona premissa: donar suport a tots els creadors i creadores valencians i valencianes, siguen les seues disciplines les que siguen, els gèneres que tinguen, i expressen el que expressen, i, a més a més, i ho facen en la llengua que ho facen i, a més a més, qualitat internacional, perquè els nostres creadors i creadores puguen compartir experiències també amb persones que són de gran vàlua internacional.

Mire, hi ha una diferència entre vostés i nosaltres que és bastant evident, i cada vegada que pugem ací es veu; per a mi mai serà suficient tot el que invertim en cultura, mail, perquè necessitem, evidentment, que hi haja una societat crítica que de veritat s'ho qüestiona tot, fins i tot la ideologia de les seues famílies, fins i tot la ideologia del seu entorn.

I precisament per això, per a mi crec que és referent un exemple del que vam fer en una exposició en què vam ajuntar a dos referents, probablement a vosté no li agrada cap dels dos, potser, no ho sé, quan vam ajuntar a Estellés i a Miguel Hernández. Mire, dos persones que –crec– referencien el que és este país, i és que tant si crees en valencià, com si crees en castellà; tant si has estat en un entorn com en un altre, ets igual de valencià. I durant molt de temps, persones que han estat creant en eixos paràmetres, no només han estat silenciats, sinó que han estat perseguits i reprimits per persones que venien del seu espectre ideològic. Sap què passa? Que ací mai els passarà mentre governe el govern de la Generalitat, el govern del Botànic, perquè tots podem ser crítics i podem crear per a seguir pensant lliurement.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Interpel·lació a la consellera d'Innovació, Universitats, Ciència i Societat Digital, senyora Carolina Pascual Villalobos, sobre el Pla plurianual de finançament del sistema universitari de la Comunitat Valenciana, que formula el diputat Fernando Llopis Pascual (GP Ciudadanos) (RE número 37.327, BOCV número 173)

El senyor vicepresident segon:

Passem ara a la interpel·lació a la consellera d'Innovació, Universitats, Ciència i Societat Digital, sobre el pla plurianual

de finançament del sistema universitari de la Comunitat Valenciana, que formula l'il·lustre diputat Fernando Llopis Pascual, del Grup Parlamentari Ciudadanos.

Per a la seua intervenció disposa de 7 minuts.

Suya es la palabra, señor Llopis.

El senyor Llopis Pascual:

Muchas gracias, señor presidente.

Buenas tardes, señora *consellera*.

Ella despidió a su amor / Él partió en un barco en el muelle de San Blas / Él juro que volvería / Y empapada en llanto ella juró que esperaría / Miles de lunas pasaron y siempre ella estaba en el muelle esperando / Muchas tardes se anidaron / Se anidaron en su pelo y en sus labios.

Yo creo mucho de ustedes la conocen, es una canción de Maná, *En el muelle de San Blas*, que relata la historia de una joven que espera infructuosamente el regreso de su amado. Así están las universidades, esperando en el muelle de San Blas a que, desde su *conselleria*, pongan en marcha el modelo de financiación plurianual, pero, como también reza la canción, «ningún barco a su amor le devolvía».

Las universidades tienen que poder garantizar la continuidad de sus proyectos y planificar de forma estratégica sus acciones en ámbitos como el de la investigación, la docencia y la transferencia de conocimiento. Las universidades llevan mucho tiempo esperando una estabilidad que les permita actuar con previsión a largo plazo, y nos debemos volcar en esta justa reivindicación. Necesitamos un marco de financiación estable y plurianual para el sistema público de universidades valencianas. Lo puedo pensar yo, seguro que muchos de los que están aquí piensan lo mismo, pero fue usted, fue usted, señora *consellera*, la que lo dijo en estas Cortes, pero hace ya más de dos años.

«Sin marco de financiación estable, sin este modelo las universidades públicas valencianas no pueden realizar una planificación estratégica a medio y largo plazo, precisamente en un momento en el que se necesita más que nunca dar apoyo a la investigación y a la innovación». Fueron estas frases del Síndic de Comptes que le dio a usted en las orejas y a su equipo por la falta de ese modelo de financiación. Y hoy parece, parece que ustedes dicen que ya tienen un modelo de financiación para las universidades públicas, bueno, modelo, más bien un borrador avanzado, bueno, más que un borrador avanzado, borrador, a menos que usted nos sorprenda y hoy explique a todos y cada uno de los diputados que formamos parte de esta Cortes qué es lo que contiene ese borrador, ese trabajo que han hecho durante dos años y medio.

Y es que, a veces, parecen olvidar que la financiación de las universidades representa el 80% de su presupuesto, y, por lo que ustedes reconocen, se sigue gestionando con un modelo caduco y caducado, o sea que los instrumentos de financiación que hasta ahora se utilizan no son adecuados para responder a los importantes cambios que se han